

A legjobb ajándék



Írta: Gayle Kinney-Cornelius
(Igaz történet alapján, magyar átdolgozás)

Az eredeti történet az Amerikai Egyesült Államokban játszódott.

Jonatán izgatott volt. Ma van Apu szülinapja! Anyu színes szalagokkal díszítette fel a konyhát, és egy különleges szülinapi tortát is készített.

„Készülnünk kellene ajándékokkal” – mondta Jonatán.

„Igazad van – helyeselt a húga, Míra. – De mi legyen az?”

„Van egy ötletem!”
Jonatán kiment a fészkerbe. Fogott néhány fadarabot, és összeragasztotta őket, így egy kicsi padot készítve.

„Szedtem Apunak néhány szál virágot a kertjéből! – Míra feltartotta a virágokat. – Szerinted tetszeni fognak neki?”

Jonatán helyeselve bólogatott. „Alig várom, hogy lássa az ajándékait!”



Aznap délután Jonatán és Míra elénekelték a Boldog szülinapot! című dalt, és tortát ettek Apuval.

„Jöhetnek az ajándékok!” – jelentette be Jonatán. Átadta Apunak az ajándékát.

Apu kibontotta a csomagolópapírt. „Hú! Milyen szép munka! Köszönöm!” Magához ölelte Jonatánt.

Azután Míra is átadta Apunak a virágokat.

„Nagyon köszönöm – mosolygott rá Apu. – Gyönyörűek!”

Hamarosan ideje volt elpakolni. „Jonatán, segítenél leszedni az asztalt?”

– kérdezte Anyu.

„Persze” – felelte Jonatán. Mosolyogva a mosogatóhoz vitte a edényeket.

„Én is segítek!” – mondta Míra.

Apu szélesen mosolygott. „Nagyon boldog vagyok, amikor mindketten segítetek, és kedvesek vagytok egymáshoz. Tudom, hogy ez Jézust is boldoggá teszi. Ez a legjobb ajándék mind közül!”

Később Jonatán és Míra együtt játszottak. Jonatán egy magas tornyot épített építőkockákból. Majdnem olyan magas volt, mint ő! De aztán Míra leborította.

„Hékás! – szólt rá Jonatán. – Tönkretetted a tornyomat!” Elvett egy játékot Mírától.

„Az az enyém!” – kiabált rá Míra.

Apu átjött a szobába. Rosszallóan nézett rájuk. Emlékeztette őket, hogy felváltva játsszanak a játékaikkal.

Amikor Apu kiment, Jonatán azt kérdezte a húgától: „Láttad Apu arcát? Szomorúnak tűnt.”

„Miért volt szomorú?” – kérdezte Míra.

„Azt mondta, hogy a legjobb ajándék az, ha kedvesek vagyunk egymással – mondta a bátyja. – De mi elfeledkeztünk erről.”

„Ó! – Míra lesütötte a szemét. – Sajnálom, hogy ledöntöttem a tornyodat.”

„Semmi baj – felelte Jonatán. – Bocsánat, amiért mérges lettem. A nap hátralevő részében legyünk kedvesek egymáshoz!”

„De mi lesz, ha megint megfeledkezünk róla?” – kérdezte Míra.

„Akkor bocsánatot kell kérnünk, és újra meg kell próbálnunk kedvesnek lenni” – mondta a testvére.

Jonatán és Míra összeszedték az építőkockákat. Aztán egy új játékkal kezdtek játszani. Amikor Apu odament hozzájuk, elmosolyodott.

„Szerintem jól csináljuk! – suttogta Míra Jonatánnak. – Nagyszerű ajándékot adtunk Apunak!”

Jonatán mosolygott. „Igen. És ez Jézusnak is ajándék!” ●

Mit érzett Apu, amikor Jonatán kedves volt Mírához?